

Bruxelles, den 10.1.2017
COM(2016) 821 final

2016/0398 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 434 final}

{SWD(2016) 435 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Et dybere og mere retfærdigt indre marked er et af Europa-Kommissionens ti prioriterede områder. Det er afgørende for at fremme vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union, at der bygges videre på dets styrke, og at det fulde potentiale udnyttes. I oktober 2015 vedtog Kommissionen en strategi for det indre marked med en række tiltag til forbedring af det indre marked med henblik på at få flere muligheder for borgere og virksomheder, herunder også et lovforslag til forbedring af håndhævelsen af tjenesteydelsesdirektivet gennem en reform af den eksisterende meddelelsesprocedure for tjenesteydelser¹. Det Europæiske Råd opfordrede til, at man er ambitiøs med hensyn til gennemførelsen af strategien for det indre marked², og til at de forskellige strategier for det indre marked afsluttes og gennemføres inden udgangen af 2018, idet det understreges, at "en bedre gennemførelse og håndhævelse af eksisterende lovgivning vil bidrage yderligere til at høste fordelene ved ambitionerne for Europas indre marked."³

Det fremgår af tjenesteydelsesdirektivet⁴, at visse nationale regler, som begrænser etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, skal være ikke-diskriminerende med hensyn til nationalitet eller bopæl og skal overholde proportionalitetsprincippet og være begrundet i tvingende almene hensyn. For at sikre sig, at nye foranstaltninger, der indføres af medlemsstaterne, faktisk opfylder disse betingelser og således forhindre, at konkurrenceevnen og integrationen i forbindelse med det indre marked for tjenesteydelser bliver negativt påvirket, fastlægges det i tjenesteydelsesdirektivet, at medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse om nye eller ændrede tilladelsesordninger eller visse nye eller ændrede krav, der henhører under direktivet.

Kommissionens evalueringer har imidlertid vist, at den nuværende meddelelsesprocedure i henhold til tjenesteydelsesdirektivet ikke altid opfylder sit mål på trods af de bestræbelser, der i de forløbne år er gjort for at forbedre dets gennemførelse, herunder retningslinjerne i håndbogen om gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet, og på trods af udveksling af erfaringer og bedste praksis hos nationale forvaltninger og offentliggørelse af oplysninger om medlemsstaternes anvendelse af den eksisterende meddelelsesprocedure. Følgelig vedrørte 40 % af de strukturerede dialoger, som Kommissionen så sig foranlediget til at indlede i 2015 over for medlemsstater for at sikre overensstemmelse med tjenesteydelsesdirektivet, nyligt indførte nationale foranstaltninger. Det ser således ud til, at den eksisterende meddelelsesprocedure ikke i tilstrækkelig grad har bidraget til en korrekt og fuldstændig gennemførelse af tjenesteydelsesdirektivet⁵.

Kommissionen foreslår derfor en særskilt retsakt, der skal modernisere den nuværende meddelelsesprocedure under tjenesteydelsesdirektivet med henblik på at forbedre håndhævelsen af nævnte direktivs gældende bestemmelser ved at indføre en mere effektiv og

¹ COM(2015) 550 final.

² Konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 18. december 2015, EUCO 28/15.

³ Konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 28. juni 2016, EUCO 26/16.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

⁵ Det fulde økonomiske potentiale i tjenesteydelsesdirektivet på 2,6 % BNP-vækst i EU er ikke nået. Reformen, som medlemsstaterne gennemførte i 2006 til 2014, anslås til kun at udgøre ca. en tredjedel af dette potentiale (0,9 % af EU's BNP-vækst).

virkningsfuld procedure, der skal forhindre medlemsstaternes vedtagelse af tilladelsesordninger og visse krav, som ikke er i overensstemmelse med tjenesteydelsesdirektivet. Bestemmelserne i nærværende direktiv ændrer ikke det gældende tjenesteydelsesdirektiv ud over den nødvendige revision af de enkelte bestemmelser om meddelelsesprocedurerne.

Nærmere bestemt er målene for denne retsakt at øge effektiviteten af meddelelsesproceduren, forbedre kvaliteten og indholdet af de indsendte meddelelser, at tage højde for supplerende krav, som anvendelsen af tjenesteydelsesdirektivet har påvist kan udgøre vigtige hindringer for det indre marked for tjenesteydelser, og at styrke en effektiv overholdelse af meddelelsespligten.

En mere effektiv og sammenhængende meddelelsesprocedure er med til at hjælpe medlemsstaterne og forhindre indførelsen af diskriminerende, uberettigede og uforholdsmæssige tilladelsesordninger eller krav vedrørende tjenesteydelser, der er omfattet af tjenesteydelsesdirektivet. Sådanne tilladelsesordninger eller krav medfører en mindre åben og mindre integreret økonomi, med højere priser og færre valgmuligheder for forbrugerne. De kan også begrænse iværksætter og investeringer, da de sandsynligvis mindsker antallet af virksomheder, der oprettes og kommer ind på det europæiske marked. Den foreslåede lovgivning forventes derfor at bidrage til mere konkurrencedygtige og integrerede markeder for tjenesteydelser i Europa til gavn for både forbrugere og iværksættere.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette direktiv supplerer den eksisterende meddelelsesprocedure, der finder anvendelse for varer og informationssamfundstjenester, der er indført på det indre marked gennem direktivet vedrørende gennemsigtighed på det indre marked⁶. Forholdet mellem de to direktiver er reguleret i henhold til begge retsakter.

Dette direktiv supplerer også de eksisterende forpligtelser om rapportering i henhold til direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer⁷. Det omfatter en artikel, der klart definerer forholdet mellem de to retsakter og de forpligtelser, der opstår som følge heraf.

Direktivet gennemføres gennem anvendelse af det eksisterende informationssystem for det indre marked, der er etableret ved IMI-forordningen⁸.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Direktivet supplerer en række andre politiske initiativer, der vedrører tjenesteydelser, og som blev annonceret i strategien for det indre marked, navnlig direktivet om en proportionalitetstest. Sidstnævnte vil fastlægge kriterier for medlemsstaterne, når de forbereder evalueringer af proportionaliteten af udkast til nationale love, der falder ind under direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer. En række foranstaltninger, der falder ind under direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer, hører også ind under direktivet om tjenesteydelser og den deri indeholdte meddelelsespligt. I sådanne tilfælde vil oplysninger om den proportionalitetsevaluering, der skal leveres i henhold til nærværende

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen") (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

meddelelsesprocedure, skulle opfylde kravene i direktivet om en proportionalitetstest. Der sikres sammenhæng mellem disse værktøjer.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslagets retsgrundlag er artikel 53, stk. 1, artikel 62 og 114 i TEUF.

Artikel 53, stk. 1, artikel 62 og 114 i TEUF giver EU kompetence til at handle med hensyn til det indre marked for tjenesteydelser. EU-bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 53, stk. 1, og artikel 62 i TEUF, bør have til formål at samordne de bestemmelser, der er fastsat ved lov eller administrative bestemmelser i medlemsstaterne, om adgang til og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed, med henblik på at fremme disse aktiviteter. Artikel 114 i TEUF giver EU kompetence på visse betingelser til at vedtage EU-lovgivning, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

Meddelelsesproceduren, som indføres ved dette direktiv, har til formål at beskytte etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, som hører til blandt hjørnestenene i Unionen. Den har navnlig til formål at sikre, at visse nationale begrænsninger af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser er i overensstemmelse med tjenesteydelsesdirektivet, og den bidrager til bedre håndhævelse heraf.

Meddelelsesproceduren, som indføres ved dette direktiv, gør det muligt at evaluere nationale love og administrative bestemmelser og vil medvirke til effektivt at forhindre en foranstaltning i tilfælde af manglende overholdelse af de relevante bestemmelser i tjenesteydelsesdirektivet. Tjenesteydelsesdirektivet indeholder bl.a. bestemmelser om betingelserne vedrørende ikke-diskrimination, nødvendighed og proportionalitet, som skal opfyldes i forbindelse med tilladelsesordninger og visse krav vedrørende tjenesteydelser i medlemsstaterne. Det fastsætter ligeledes særlige bestemmelser vedrørende tilladelsesordninger (f.eks. med hensyn til proceduremæssige garantier) og visse krav (f.eks. krav om forsikring).

Meddelelsesproceduren vil bidrage til at forhindre indførelse af hindringer på det indre marked som følge af en uensartet udvikling af nationale lovgivninger og bidrage til den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser for så vidt angår de tjenesteydelser, der er omfattet af tjenesteydelsesdirektivet. Dette vil forbedre den måde, hvorpå EU's indre marked for tjenesteydelser fungerer, og fremme jobskabelse og vækst.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Det overordnede mål med forslaget til denne retsakt er at sikre et velfungerende indre marked i EU for tjenesteydelser, der ikke er begrænset til én medlemsstats geografiske område, men dækker hele EU's område. På grund af den tværnationale karakter af EU's indre marked kan en effektiv og sammenhængende kontrol af udkast til nationale foranstaltninger i forhold til bestemmelserne i tjenesteydelsesdirektivet, herunder forvaltningen af et hensigtsmæssigt it-værktøj til dette formål, kun opnås på EU-plan. Dette direktiv foreskriver en meddelelsesprocedure, der afløser en allerede eksisterende meddelelsesprocedure, der er fastsat i tjenesteydelsesdirektivet.

- **Proportionalitetsprincippet**

De foranstaltninger, der indføres ved dette direktiv, står i rimeligt forhold til målsætningen om en mere effektiv meddelelsesprocedure, der skal forbedre håndhævelsen af tjenesteydelsesdirektivet. I forhold til den eksisterende procedure fastsætter dette direktiv en meddelelsespligt, der er klarere beskrevet og tættere knyttet til tjenesteydelsesdirektivets anvendelsesområde, det indeholder bestemmelser om en veldefineret og effektiv høringsprocedure for udkast til meddelte foranstaltninger, gør meddelelser gennemsigtige for interesserede parter, præciserer og tydeliggør den eksisterende mulighed for Kommissionen til at træffe afgørelser om meddelte foranstaltninger og konkretiserer de retlige konsekvenser ved manglende meddelelse.

Disse foranstaltninger må ikke bevæge sig ud over, hvad der er nødvendigt for at løse de afdækkede problemer og nå de fastsatte mål. De medfører ingen forpligtelse for tjenesteudbydere. De pålægger heller ikke medlemsstaterne uforholdsmæssige omkostninger: De offentlige myndigheder i medlemsstaterne er allerede forpligtet til at overholde tjenesteydelsesdirektivet og meddele visse foranstaltninger til Kommissionen i henhold til tjenesteydelsesdirektivet. Den forventede mindre stigning i de administrative omkostninger for medlemsstaterne vil i praksis delvis kunne opvejes af en nedskæring af de omkostninger, der ellers ville stamme fra traktatbrudssager, hvis antal dette initiativ forventes at reducere, da det tager sigte på at undgå visse hindringer i servicesektoren, der er uforenelige med tjenesteydelsesdirektivet.

- **Valg af retsakt**

En sammenhængende og gennemsigtig meddelelsesprocedure, der giver mulighed for at kontrollere, at tilladelsesordninger og krav opfylder tjenesteydelsesdirektivet, inden de vedtages af medlemsstaterne, forudsætter et retligt bindende instrument.

Forslagets retsgrundlag er artikel 53, stk. 1, artikel 62 og 114 i TEUF. Med dette forslag foreslår Kommissionen således, at der vedtages et direktiv.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ved udarbejdelsen af dette direktiv har Kommissionen gennemført en evaluering af den eksisterende meddelelsesprocedure, der er fastsat i tjenesteydelsesdirektivet. Den afslørede en række mangler i den nuværende procedure, særlig følgende: mulighederne for medlemsstater, Kommissionen og interesserede parter for at intervenere på en proaktiv måde forud for vedtagelsen af en national lovgivning er begrænsede, midlerne til behandling af de meddelte krav, der falder under denne procedure, er inkonsekvente, og der mangler ordentlige evalueringer af proportionaliteten, og retsvirkningerne i forbindelse med manglende overholdelse af meddelelsespligten er uklare. Frem for alt overholder ikke alle medlemsstater meddelelsespligten. Dette er til skade for tjenesteydere og modtagere af tjenesteydelser og vil også kunne gøre arbejdet i de nationale administrative og retslige myndigheder mere byrdefuldt og kompliceret.

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen gennemførte en offentlig høring mellem januar og april 2016 af interesserede parter i forbindelse med udarbejdelsen af dette direktiv. Kommissionen tog også initiativ til indgående drøftelser med de institutionelle aktører (medlemsstater og andre EU-institutioner),

der er direkte berørt af meddelelsesproceduren og den planlagte reform heraf. Resultaterne af denne høring er blevet offentliggjort og indgår i konsekvensanalysen.

Et stort flertal af de interesserede parter, som deltog i den offentlige høring, støttede et lovgivningsmæssigt forslag om at modernisere den nuværende meddelelsesprocedure, der er fastsat i tjenesteydelsesdirektivet (70 % af de offentlige myndigheder, 60 % af virksomhederne). De interesserede parter havde forskellige årsager: for at skabe større klarhed om, hvilke foranstaltninger der meddeles og hvornår, for at åbne for muligheden for undersøgelse af en national foranstaltning inden den officielle vedtagelse, for at indføre klare regler for at sikre alle medlemsstaternes overholdelse af meddelelsespligten og for at gøre meddelelser gennemsigtige for offentligheden.

Der var bred opbakning fra de interesserede parter, som deltog i den offentlige høring, til et lovgivningsmæssigt forslag, der skal præcisere og tilpasse trinnene i meddelelsesproceduren (80 % af de offentlige myndigheder, 80 % af virksomhederne), gøre meddelelserne gennemsigtige (60 % af de offentlige myndigheder, 80 % af virksomhederne), meddele foranstaltningerne på udkaststadiet (50 % af de offentlige myndigheder, 70 % af virksomhederne), give oplysninger om vurderinger af proportionaliteten (60 % af de offentlige myndigheder, 50 % af virksomhederne), udvide anvendelsesområdet for meddelelsespligten til andre centrale krav under tjenesteydelsesdirektivet (60 % af de offentlige myndigheder, 75 % af virksomhederne) og øge medlemsstaternes overholdelse af meddelelsespligten (80 % af de offentlige myndigheder, 80 % af virksomhederne).

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Resultaterne af den gensidige evalueringsproces med medlemsstaterne i 2010-11⁹, kontrollen af resultater gennemført i 2011-12¹⁰ og peer review-processen, der fandt sted i 2012-2013¹¹, indgår alt sammen i udarbejdelsen af dette forslag til direktiv.

Revisionsretten undersøgte den eksisterende meddelelsespligt som led i sin evaluering af den effektive gennemførelse af tjenesteydelsesdirektivet¹². Den identificerede en række mangler, herunder en mangel på klarhed i den eksisterende procedure, en mangel på en forpligtelse til at give meddelelse om en foranstaltning på udkaststadiet og en mangel på gennemsigtighed i forbindelse med meddelelserne.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev gennemført en konsekvensanalyse i forbindelse med forberedelsen af dette initiativ. Ud over status quo (referencescenario) blev fire politiske løsningsmodeller taget op til overvejelse i konsekvensanalysen. Ikkelovgivningsmæssige retningslinjer (løsningsmodel 2) vil kunne bidrage til at præcisere den nuværende procedure og de forpligtelser, der følger heraf, men de kan ikke ændre udformningen af den nuværende procedure og gøre denne mere effektiv og virkningsfuld.

Et lovgivningsinitiativ vil kunne indeholde flere løsningsmodeller. Det kunne have til formål at øge effektiviteten, indholdet og kvaliteten af meddelelsesproceduren, indføre en forpligtelse til at give meddelelse om udkast til retsakter og gøre systemet gennemskueligt, præcisere de

⁹ KOM(2011) 20 endelig.

¹⁰ SWD (2012) 147 final.

¹¹ SWD (2013) 402 final.

¹² Særberetning nr. 5/2016: "Har Kommissionen sikret en effektiv gennemførelse af servicedirektivet?" <http://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=35556>.

forskellige trin og opgaver i proceduren og forbedre kvaliteten af de oplysninger, der indgives i forbindelse med en meddelelse (løsningsmodel 3). For at gøre det mere effektivt og relevant kan meddelelsespligten også udvides til at omfatte vigtige reguleringsmæssige krav, som falder ind under tjenesteydelsesdirektivet, men ikke den gældende meddelelsespligt (løsningsmodel 4). Og det kan desuden omfatte instrumenter, der skal styrke medlemsstaternes overholdelse af meddelelsesforpligtelsen - her findes der to delløsninger (løsningsmodel 5a & 5b).

Den model, der går ud på, at tjenesteydelser omfattes af direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, blev forkastet, da reguleringen af varer og tjenesteydelser i EU-lovgivningen adskiller sig grundlæggende. Den model, der går ud på, at pligten under direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer slås sammen med meddelelsespligten i tjenesteydelsesdirektivet, blev ikke taget i betragtning, da de to direktiver adskiller sig fra hinanden med hensyn til anvendelsesområde og genstand.

Den foretrukne model er en kombination af model 3, 4 og 5a. Den model ville være den bedste måde at håndtere de konstaterede mangler på og vil indføre en effektiv og virksomhedsfuld meddelelsesprocedure med kun en beskedent stigning i de administrative omkostninger for de nationale myndigheder og Kommissionen.

Den 24. juni 2016 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse om konsekvensanalysen, som blev udført af Kommissionen med hensyn til dette initiativ. Udvalgets anbefalinger til på mere detaljeret vis at gøre rede for manglerne ved den nuværende meddelelsesprocedure, forbedre begrundelsen for det foreslåede anvendelsesområde for den reviderede procedure, blive bedre til at forklare, hvordan problemstilling og løsningsmuligheder hænger sammen, og beskrive indholdet af den foretrukne løsningsmodel nærmere, og hvordan den vil løse de identificerede problemer, blev taget accepteret fuldt ud.¹³

- **Målrettet regulering og forenkling**

Det foreslåede direktiv vil bidrage til målrettet regulering og forenkling ved at forbedre den ensartede håndhævelse af gældende EU-lovgivning i det indre marked og ved at medvirke til at forhindre indførelsen af visse diskriminerende, uberettigede eller uforholdsmæssige hindringer på tjenesteydelsesområdet. Det vil erstatte den eksisterende meddelelsesprocedure, der blev indført ved tjenesteydelsesdirektivet, med en klarere og mere sammenhængende procedure, der er effektiv og virksomhedsfuld. Det vil bidrage til mere stabile lovgivningsmæssige rammer, idet det bliver muligt at kontrollere, om tilladelsesordninger og visse krav overholder tjenesteydelsesdirektivet, både på udkaststadiet og inden de vedtages, hvilket således minimerer risikoen for, at visse nationale foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med tjenesteydelsesdirektivet og vil kræve yderligere lovgivningsmæssige tilpasninger.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag fremmer de rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 16 om frihed til at oprette og drive egen virksomhed.

¹³ Resultaterne af den offentlige høring, evaluering, konsekvensanalyse og udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol findes under http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm#grow.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkning for EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelse og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Direktivet indeholder en bestemmelse om en rapport hvert tredje år fra Kommissionen vedrørende resultaterne af anvendelsen af direktivet.

- **Forklarende dokumenter**

Dette forslag kræver ikke forklarende dokumenter til gennemførelsen i national lovgivning, idet der indføres begrænsede ændringer af en allerede eksisterende meddelelsesprocedure, der er fastsat i tjenesteydelsesdirektivet. Kommissionen kan dog om nødvendigt udarbejde retningslinjer for anvendelsen af den reviderede meddelelsesprocedure.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I artikel 1 fastlægges det foreslåede direktivs genstand og anvendelsesområde. Formålet med direktivet er at sikre, at medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser om at indføre tilladelsesordninger og visse krav, der er omfattet af tjenesteydelsesdirektivet, overholder tjenesteydelsesdirektivet. De servicesektorer, der er omfattet af dette direktiv, er således dem, der er omfattet af tjenesteydelsesdirektivet.

Artikel 2 indeholder de relevante definitioner i overensstemmelse både med definitionerne i traktaten som fortolket af EU-Domstolen og tjenesteydelsesdirektivet.

Artikel 3 bygger på den meddelelsespligt, der er fastsat i tjenesteydelsesdirektivet. Artiklen indeholder bestemmelser om en præcis og ubetinget forpligtelse for medlemsstaterne. Den præciserer også, hvilke foranstaltninger der skal meddeles og hvornår, hvilke ledsagende oplysninger der skal indgå i enhver meddelelse, og konsekvenserne ved manglende overholdelse af visse forpligtelser i dette direktiv. For at gøre meddelelsesproceduren effektiv og virkningsfuld og i alle berørte parter interesse fastsættes der tidsfrister både i artikel 3 og 5. For at undgå retsusikkerhed og sikre, at proceduren fungerer gnidningsløst, løber sådanne frister fra det tidspunkt, hvor meddelelsen erklæres for fuldstændig.

I artikel 4 fastlægges de krav og tilladelsesordninger, som hører ind under anvendelsesområdet for direktiv 2006/123/EF, der er omfattet af meddelelsespligten. Den indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne skal give meddelelse om tilladelsesordninger, visse krav vedrørende den frie udveksling af tjenesteydelser og krav vedrørende erhvervsansvarsforsikring og udøvelsen af virksomhed på flere områder.

Artikel 5 fastlægger en høringsperiode på tre måneder, efter at der er givet meddelelse om et udkast til foranstaltning. Kommissionen og de øvrige medlemsstater har højst to måneder til at fremsætte bemærkninger til en meddelt foranstaltning, efterfulgt af højst én måned for den meddelende medlemsstat til at svare på sådanne bemærkninger. Behovet for hurtighed og effektivitet skal forenes med behovet for, at de berørte parter kan afgive grundige og konstruktive kommentarer, og for, at den meddelende medlemsstat kan løse de problemer, der er påpeget. Alle parter skal gennemføre proceduren efter princippet om loyalt samarbejde og respekt for andre parter legitime behov for at sikre, at meddelelsesproceduren fungerer gnidningsløs og effektivt.

I henhold til artikel 6 kan Kommissionen advisere den meddelende medlemsstat om sine betænkeligheder, såfremt den efter vurderingen af den meddelte foranstaltning ser problemer med hensyn til overholdelsen af tjenesteydelsesdirektivet. En sådan advisering indebærer, at den berørte medlemsstat ikke må vedtage den meddelte foranstaltning i en periode på tre måneder.

Efter en advisering kan Kommissionen, i henhold til artikel 7 og i tråd med den gældende bestemmelse i tjenesteydelsesdirektivet, vedtage en juridisk bindende afgørelse, som fastslår, at den meddelte foranstaltning er uforenelig med tjenesteydelsesdirektivet, og pålægger den meddelende medlemsstat at afstå fra at vedtage den.

Artikel 8 indeholder bestemmelser om gennemsigtighed over for tredjemand af et meddelt udkast til foranstaltninger, ledsagende oplysninger og de vedtagne endelige foranstaltninger. I betragtning af deres kendskab til de pågældende markeder og virkningen af love og administrative bestemmelser på disse, er det vigtigt, at de interesserede tredjeparter kan underrettes om de meddelte udkast til foranstaltninger.

Artikel 9 indeholder bestemmelser om udpegning af en myndighed i hver medlemsstat med ansvar på nationalt plan for, hvordan meddelelsesproceduren i dette direktiv fungerer.

I artikel 10 afklares forholdet mellem dette direktiv og direktiv (EU) 2015/1535 samt direktiv 2005/36/EF.

I artikel 11 fastsættes bestemmelser om en periodisk gennemgang af direktivets anvendelse.

Artikel 12 indeholder bestemmelser om ændringer af direktiv 2006/123/EF.

Artikel 13 indeholder bestemmelser om en ændring af bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012.

Artikel 14 fastsætter fristen for medlemsstaternes gennemførelse af direktivet.

Artikel 15 handler om ikrafttræden og anvendelse.

Artikel 16 præciserer, hvem direktivet er rettet til.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, artikel 62 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) garanterer tjenesteydere etableringsfrihed i andre medlemsstater og den frie udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF¹⁵ præciserer indholdet af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, for så vidt angår visse tjenesteydelser. Direktivet fastlægger bl.a., at tilladelsesordninger og bestemte former for krav vedrørende tjenesteydelser skal være ikke-diskriminerende med hensyn til nationalitet eller bopæl, være begrundet i et tvingende alment hensyn og overholde proportionalitetsprincippet.
- (3) I direktiv 2006/123/EF fastsættes der en forpligtelse for medlemsstaterne til at gennemgå og tilpasse deres lovgivning om tilladelsesordninger og visse krav vedrørende tjenesteydelser for at bringe den i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. For at lette kontrollen af, at medlemsstaterne fremtidig overholder reglerne, indeholder direktiv 2006/123/EF desuden en forpligtelse for medlemsstaterne til at give meddelelse om nye love eller administrative bestemmelser, som fastsætter visse nye krav, der falder inden for dette direktivs anvendelsesområde eller ændrer sådanne krav væsentligt.

¹⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

- (4) Kommissionen har modtaget et stigende antal meddelelser fra medlemsstaterne om krav, der for nylig er blevet indført i henhold til direktiv 2006/123/EF. Det er imidlertid ikke alle disse nationale krav, der er ikke-diskriminerende med hensyn til nationalitet eller bopæl, eller som er berettigede og overholder proportionalitetsprincippet, hvilket resulterer i en betydelig mængde af strukturelle dialoger, som Kommissionen har iværksat over for medlemsstater. Heraf fremgår, at den nuværende meddelelsesprocedure ikke er tilstrækkelig til at undgå forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller bopæl, uberettigede eller uforholdsmæssige krav. Dette er til skade for borgere og virksomheder i det indre marked for tjenesteydelser. Det lader desuden til, at nogle nye eller ændrede krav vedrørende tjenesteydelser, der henhører under anvendelsesområdet for direktiv 2006/123/EF, overhovedet ikke er blevet meddelt.
- (5) Af disse grunde har Kommissionen i sin strategi for det indre marked¹⁶ annonceret et initiativ, der skal forbedre overholdelsen af direktiv 2006/123/EF ved at reformere den deri indeholdte meddelelsesprocedure.
- (6) Den effektive håndhævelse af reglerne for det indre marked for tjenesteydelser som fastsat i direktiv 2006/123/EF bør styrkes ved at forbedre den eksisterende meddelelsesprocedure, der er indført ved dette direktiv med hensyn til nationale tilladelsesordninger og visse krav til såvel adgangen til selvstændig erhvervsvirksomhed som udøvelsen heraf. Det bør være nemmere at forhindre vedtagelsen af nationale bestemmelser om krav og tilladelsesordninger, som ville være i modstrid med direktiv 2006/123/EF. Dette direktiv berører ikke Kommissionens traktatmæssige beføjelser og medlemsstaternes pligt til at overholde bestemmelserne i EU-lovgivningen.
- (7) Den meddelelsespligt, der er fastsat i dette direktiv, bør gælde for reguleringsmæssige foranstaltninger i medlemsstaterne, som f.eks. love og administrative bestemmelser af generel karakter eller andre bindende bestemmelser af generel art, herunder bestemmelser vedtaget af faglige organisationer, hvis formål er kollektivt at regulere adgangen til at optage eller udøve tjenesteydelsesvirksomhed. Meddelelsespligten bør på den anden side ikke finde anvendelse på individuelle afgørelser, der er truffet af nationale myndigheder.
- (8) Medlemsstaternes forpligtelse til at anmelde udkast til foranstaltninger om fastsættelse af tilladelsesordninger eller krav, jf. dette direktivs artikel 4, mindst tre måneder før deres vedtagelse er udformet med henblik på at sikre, at foranstaltninger, der vedtages, er i overensstemmelse med direktiv 2006/123/EF. For at sikre, at meddelelsesproceduren er effektiv, bør der finde en høring om meddelte foranstaltninger sted i tilstrækkelig god tid inden deres vedtagelse. Det er hensigtsmæssigt at fremme godt samarbejde og gennemsigtighed mellem Kommissionen og medlemsstaterne og yderligere udbygge udvekslinger mellem Kommissionen og de nationale myndigheder om nye eller ændrede tilladelsesordninger og visse krav, der er omfattet af direktiv 2006/123/EF, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Med henblik på at sikre procedurens effektivitet bør en tilsidesættelse af pligten til at meddele eller undlade at vedtage en meddelt foranstaltning, herunder i perioden efter

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne (COM(2015) 550 final).

modtagelsen af en advisering, anses for at være en væsentlig procedurefejl af alvorlig karakter for så vidt angår dens virkning for enkeltpersoner.

- (9) Sker der væsentlige ændringer af et udkast til en foranstaltning, som er genstand for en igangværende meddelelsesprocedure i henhold til dette direktiv, bør Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de interesserede parter foranlediget af princippet om åbenhed og samarbejde i god tid gøres bekendt med sådanne ændringer af den meddelende medlemsstat. Ændringer af rent administrativ karakter bør ikke meddeles.
- (10) Oplysninger, der forelægges af den meddelende medlemsstat, bør være tilstrækkelige til en vurdering af, om der er overensstemmelse med direktiv 2006/123/EF, og nærmere bestemt om en tilladelsesordning eller et krav, der er meddelt, overholder proportionalitetsprincippet. I overensstemmelse med retspraksis hos Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) bør sådanne oplysninger kunne præcisere det tvingende almene hensyn, der tilstræbes, og kunne anvendes til at redegøre for, hvordan den tilladelsesordning eller det krav, der er meddelt, er nødvendigt og berettiget for at kunne opfylde dette mål, og kunne forklare, hvordan det overholder proportionalitetsprincippet; de bør også indeholde forklaringer på, hvorfor de er passende, hvorfor de ikke bevæger sig ud over det, der er nødvendigt, og hvorfor der ikke findes alternative og mindre restriktive midler. De årsager, som den pågældende medlemsstat kan påberåbe sig som begrundelse, bør ledsages af passende dokumentation og af en analyse af proportionaliteten i forbindelse med en meddelt foranstaltning.
- (11) Med henblik på at sikre en effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen bør informationssystemet for det indre marked, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012¹⁷, fortsat anvendes i henhold til dette direktiv.
- (12) Meddelelsespligten i direktiv 2006/123/EF pålægger medlemsstaterne at underrette Kommissionen og andre medlemsstater om krav, der er omfattet af artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 16, stk. 3, første punktum, i direktiv 2006/123/EF. Anvendelsen af nævnte direktiv har vist, at tilladelsesordninger og krav vedrørende tilladelsesordninger, erhvervsansvarsforsikring, garantier eller lignende ordninger og restriktioner på flere områder er almindelige og kan udgøre vigtige hindringer på det indre marked for tjenesteydelser. De bør derfor også være omfattet af en meddelelsespligt, der skal gøre det lettere for de relevante medlemsstaters udkast til love og administrative bestemmelser at overholde direktiv 2006/123/EF. De krav, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF, er omfattet af meddelelsespligten i det omfang, de falder ind under artikel 16, stk. 3.
- (13) Ved dette direktiv indføres der en høringsproces på tre måneder, der skal give mulighed for en evaluering af de forskellige meddelte udkast til foranstaltninger, og for en effektiv dialog med den meddelende medlemsstat. For at høringen kan fungere i praksis, og for at medlemsstaterne, Kommissionen og interesserede parter i praksis kan fremsætte deres bemærkninger, bør medlemsstaterne give meddelelse om deres udkast til foranstaltninger mindst tre måneder inden deres vedtagelse. De meddelende medlemsstater bør tage højde for de bemærkninger, der fremsættes om det meddelte udkast til foranstaltning, i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen") (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

- (14) Har Kommissionen efter høringen stadig betænkeligheder, med hensyn til om det meddelte udkast til foranstaltning overholder direktiv 2006/123/EF, kan den advisere den meddelende medlemsstat herom og give denne mulighed for at tilpasse sit udkast til foranstaltning til EU-lovgivningen. Denne advisering bør omfatte en redegørelse for de juridiske problemer, som Kommissionen har påpeget. Modtagelse af en sådan advisering indebærer, at den meddelende medlemsstat ikke må vedtage den meddelte foranstaltning i en periode på tre måneder.
- (15) Manglende overholdelse af forpligtelsen til at give meddelelse om udkast til foranstaltninger mindst tre måneder inden deres vedtagelse og/eller til at undlade at vedtage den meddelte foranstaltning i løbet af denne periode og i givet fald i en periode på 3 måneder efter modtagelse af en advisering, bør anses for at være en væsentlig procedurefejl af alvorlig karakter for så vidt angår dens virkning for enkeltpersoner.
- (16) For at sikre virkning, effektivitet og sammenhæng i meddelelsesproceduren bør Kommissionen have beføjelse til at træffe afgørelser, der pålægger den pågældende medlemsstat at undlade at vedtage de meddelte foranstaltninger, eller hvis de allerede er vedtaget, at ophæve disse, såfremt de overtræder direktiv 2006/123/EF.
- (17) Interesserede parter bør have adgang til meddelelser fra medlemsstaterne for at blive bekendte med planlagte tilladelsesordninger og visse krav vedrørende tjenesteydelser på markeder, hvor parterne faktisk er eller kunne være aktive, og give dem mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil.
- (18) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser til at give meddelelse om kravene vedrørende informationssamfundets tjenester i henhold til direktiv (EU) 2015/1535. For at undgå at meddelelserne sendes dobbelt, anses en meddelelse, der er sendt i henhold til nævnte direktiv og i overensstemmelse med de relevante forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, for at opfylde den meddelelsespligt, der er fastsat i nærværende direktiv.
- (19) Af samme grund bør medlemsstaternes oplysningspligt i henhold til artikel 59, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF¹⁸, anses for at være opfyldt ved en meddelelse, der er givet i henhold til nærværende direktiv.
- (20) Som følge af indførelsen af den meddelelsesprocedure, der er fastsat i nærværende direktiv, bør bestemmelserne i direktiv 2006/123/EF om meddelelsesproceduren udgå. Forordning (EU) nr. 1024/2012 bør ændres i overensstemmelse hermed —
- (21) Målet for dette direktiv, nemlig indførelse af en meddelelsesprocedure med henblik på bedre håndhævelse af direktiv 2006/123/EF, hvilket vil lette udøvelsen af etableringsfriheden for tjenesteydere og den frie udveksling af tjenesteydelser i det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes ved på medlemsstatsplan og kan derfor på grund af dets omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går dette direktiv videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde målet —

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Dette direktiv fastlægger regler for medlemsstaternes meddelelse af forslag til love og administrative bestemmelser, der indfører nye eller ændrer eksisterende tilladelsesordninger og visse krav, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2006/123/EF.

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på dette direktiv gælder definitionerne i artikel 4, nr. 1), 2) og 3), og nr. 5)-9), i direktiv 2006/123/EF og i artikel 5, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1024/2012.

Derudover forstås ved:

- a) "udkast til foranstaltning": en tekst, der fastsætter en tilladelsesordning eller et krav som omhandlet i artikel 4, henholdsvis nr. 6) og 7), i direktiv 2006/123/EF udarbejdet med henblik på at få den vedtaget som en lov, forskrift eller administrativ bestemmelse af mere generel karakter, og som befinder sig på et forberedende stadium, hvor den meddelende medlemsstat stadig kan foretage væsentlige ændringer
- b) "vedtagelse": en afgørelse truffet i en medlemsstat, hvorefter loven, forskriften eller den administrative bestemmelse af generel karakter bliver endelig i henhold til gældende procedure.

Artikel 3

Meddelelesespligt

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ethvert udkast til foranstaltning, som indfører nye krav eller tilladelsesordninger som omhandlet i artikel 4 eller ændrer sådanne gældende krav eller tilladelsesordninger.
2. Ændrer en medlemsstat et udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om, med henblik på i væsentlig grad at udvide dets anvendelsesområde eller indhold eller afkorte den oprindeligt fastsatte implementeringsfrist eller tilføje krav eller tilladelsesordninger eller gøre disse krav eller tilladelsesordninger mere restriktive hvad angår etablering eller grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, giver den på ny meddelelse om det ændrede udkast til foranstaltninger, der tidligere er blevet givet meddelelse om i henhold til stk. 1, sammen med en forklaring af formålet med og indholdet af ændringerne. I et sådant tilfælde anses den tidligere meddelelse for at være trukket tilbage.
3. Udkast til foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, meddeles Kommissionen mindst tre måneder før deres vedtagelse.
4. Misligholdelse af en af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, eller i artikel 6, stk. 2, udgør en væsentlig og alvorlig procedurefejl for så vidt angår dens virkning på enkeltpersoner.
5. Medlemsstaterne giver som en del af enhver meddelelse oplysninger, der godtgør, at den tilladelsesordning eller det krav, der er givet meddelelse om, overholder direktiv 2006/123/EF.

Med disse oplysninger tydeliggøres det tvingende almene hensyn, som tilstræbes, og årsagerne anføres til, hvorfor den tilladelsesordning eller det krav, der er givet meddelelse om, er ikke-diskriminerende med hensyn til nationalitet eller bopæl, og hvorfor det overholder proportionalitetsprincippet.

Disse oplysninger omfatter en evaluering, hvoraf det fremgår, at der ikke findes mindre restriktive midler, og konkret dokumentation, der underbygger de argumenter, som den meddelende medlemsstat har fremsat.

6. I meddelelsen fremsender den berørte medlemsstat ligeledes teksten til de love og bestemmelser, der ligger til grund for det udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om.
7. De berørte medlemsstater meddeler den trufne foranstaltning senest to uger efter vedtagelsen.
8. Med henblik på den meddelelsesprocedure, der er fastsat i dette direktiv, og for at sikre udveksling af oplysninger mellem den meddelende medlemsstat, andre medlemsstater og Kommissionen, anvendes det informationssystem for det indre marked, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1024/2012.

Artikel 4

Tilladelsesordninger og krav, der er omfattet af meddelelsespligten

Medlemsstaterne giver meddelelse om følgende tilladelsesordninger og krav:

- a) tilladelsesordninger som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/123/EF
- b) krav som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF
- c) krav, der påvirker den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 16, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 16, stk. 3, første punktum, i direktiv 2006/123/EF
- d) krav om at tegne en erhvervsansvarsforsikring, en garanti eller en lignende ordning, som omhandlet i artikel 23 i direktiv 2006/123/EF
- e) krav om udelukkende at udøve én form for virksomhed, eller som indskrænker mulighederne for at udøve flere former for virksomhed samtidigt eller sammen med andre tjenesteydere, jf. artikel 25 i direktiv 2006/123/EF.

Artikel 5

Høringsproces

1. Ved modtagelsen af en meddelelse fra en medlemsstat, jf. artikel 3, stk. 1 og 2, underretter Kommissionen den meddelende medlemsstat om den modtagne meddelelses fuldstændighed.
2. Fra den dato, hvor Kommissionen oplyser den meddelende medlemsstat om fuldstændigheden af en meddelelse, der er modtaget, finder der en høringsproces på højst tre måneder sted mellem den meddelende medlemsstat, de øvrige medlemsstater og Kommissionen.
3. Kommissionen og medlemsstaterne kan inden for en frist på to måneder regnet fra begyndelsen af den høringsperiode, der er omhandlet i stk. 2, fremsætte bemærkninger til den meddelende medlemsstat.

4. Den meddelende medlemsstat besvarer bemærkninger fremsat af Kommissionen eller andre medlemsstater senest en måned efter deres modtagelse og inden vedtagelsen af den foranstaltning, der er givet meddelelse om, og som enten forklarer, hvordan disse bemærkninger vil blive taget i betragtning i forbindelse med den meddelte foranstaltning, eller angiver årsagerne til, at disse bemærkninger ikke tages i betragtning.
5. Fremsætter hverken Kommissionen eller andre medlemsstater bemærkninger til det udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om, inden for de to måneder, der er nævnt i stk. 3, ophører høringsperioden omgående.

Artikel 6

Advisering

1. Inden udløbet af den høringsperiode, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, kan Kommissionen advisere den meddelende medlemsstat om sine betænkeligheder, om hvorvidt det udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om, er foreneligt med direktiv 2006/123/EF og, om den har til hensigt at træffe en afgørelse i henhold til artikel 7.
2. Når den meddelende medlemsstat modtager en sådan advisering, må den i en periode på tre måneder efter afslutningen af høringsproceduren ikke vedtage udkastet til foranstaltning.

Artikel 7

Afgørelse

Har Kommissionen udsendt en advisering i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, kan den inden tre måneder efter datoen for afslutningen af den høringsperiode, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, vedtage en afgørelse, i henhold til hvilken den foreslåede foranstaltning ikke er i overensstemmelse med direktiv 2006/123/EF, og som pålægger den pågældende medlemsstat at afstå fra at vedtage udkastet til foranstaltning eller, såfremt en sådan foranstaltning er vedtaget i strid med artikel 3, stk. 3, eller artikel 6, stk. 2, at ophæve denne.

Artikel 8

Oplysninger til offentligheden

Kommissionen offentliggør på et offentligt websted, der er specielt beregnet til dette formål, de meddelelser, som medlemsstaterne har givet i henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, og de dermed forbundne vedtagne foranstaltninger.

Artikel 9

Udpegning af kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed, der på nationalt plan er ansvarlig for, hvordan meddelelsesproceduren i dette direktiv fungerer.

Artikel 10

Sammenhæng med andre meddelelses- eller rapporteringsmekanismer

1. Har en medlemsstat pligt til at meddele en foranstaltning i henhold til nærværende direktivs artikel 3 og i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/1535, anses en meddelelse, der foretages i henhold til det pågældende direktiv, og som opfylder forpligtelserne i artikel 3, stk. 3, 5, 6 og 7 i nærværende direktiv, også for at have opfyldt meddelelsespligten i henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, i nærværende direktiv.
2. Har en medlemsstat pligt til at meddele en foranstaltning i henhold til nærværende direktivs artikel 3 og underrette Kommissionen i overensstemmelse med artikel 59, stk. 5, i direktiv 2005/36/EF, anses den oplysningspligt, der er fastsat i artikel 59, stk. 5, i direktiv 2005/36/EF, også for at være opfyldt med denne meddelelse.

Artikel 11

Rapportering og revision

1. Senest [36 måneder efter gennemførelsesdatoen for dette direktiv] og herefter senest hvert femte år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om anvendelsen af dette direktiv.
2. Efter udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, evaluerer Kommissionen regelmæssigt dette direktiv og forelægger resultaterne af evalueringen for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
3. De rapporter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, ledsages i givet fald af relevante forslag.

Artikel 12

Ændringer af direktiv 2006/123/EF

I direktiv 2006/123/EF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 15, stk. 7, udgår med virkning fra den [en dag efter fristen for gennemførelsen].
2. Artikel 39, stk. 5, andet og tredje afsnit, udgår med virkning fra den [en dag efter fristen for gennemførelsen].

Artikel 13

Ændringer af forordning (EU) nr. 1024/2012

I bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 foretages følgende ændringer:

1. Punkt 1 affattes således:

"1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser på det indre marked: Kapitel VI."

2. Som punkt 11 tilføjes:

"11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) XXXX/XXXX af XX om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked, medmindre en meddelelse, jf. nævnte direktiv, er sendt i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/1535."

Artikel 14

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [kalenderdato et år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

De bestemmelser, der vedtages med henblik på at gennemføre dette direktiv, skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.
3. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den [kalenderdato et år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden + en dag].

Artikel 15

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand